

BLANCHE is een Engelse of Franse variant van **BLANCA**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Deze naam is een romaanse weergave van het woord 'blanca' wat 'wit' of 'glanzend' of 'blinkend' betekent; van daaruit ook 'gaaf', 'eerlijk', 'oprecht', 'onschuldig' (vgl. ons woord 'blank').

*

'Wit' in de voornamen van verschillende taalgebieden

In vele culturen en talen werd het woord 'wit' gebruikt bij de naamgeving. We geven zo veel mogelijk steeds de vrouwelijke vorm, omdat we uitgaan van de naam Bianca.

In het Latijns Albina en Candida; in het Keltisch Fiona en Gwenn; bij de Aztekenindianen, die o.a. wonen op het grondgebied van México Izta; in het Grieks Leucia; in het Germaans Wit of Whyt en in het Hebreeuwse Laban.

*

Blanca van Castilië, Parijs, Frankrijk; koningin-moeder; † **1252. Feest 2 december.**

Zij werd in 1188 geboren en huwde in 1200 met koning Lodewijk VIII. Eén van hun kinderen was Lodewijk de IX, die later op zijn beurt heilig verklaard zou worden. Twee keer regeerde zij als koningin-regentes; de eerste keer, omdat haar man overleed op het moment dat Lodewijk IX nog te jong was; de tweede keer, toen Lodewijk op kruistocht ging. Zij toonde zich een wijze vrouw, doortastend en met een verbazend inzicht in oorlogvoeren. Al degenen die het op haar positie hadden gemunt, of op die van haar zoon, kwamen uiteindelijk bedrogen uit; ze was telkens de baas.

*

De Fransen noemen Saint Gwenn **Sainte Blanche van St-Vennec**, Bretagne, Frankrijk; † **6e eeuw.**

Feest (1 juni &) **5 juli** & 3 & **18 oktober.**

Over haar is niet veel bekend. Zij zou gehuwd geweest zijn met de heilige Fragan. Het echtpaar kreeg vier kinderen die later stuk voor stuk in Bretagne als heiligen zouden worden vereerd: drie zoons, de tweeling Guéthénoc en Jacut, en vervolgens Guénolé, de latere stichter en patroon van het beroemde Bretonse klooster Landevennec; en tenslotte de dochter Clervie.

Het verhaal van Sint Gwenn verweeft zich op den duur met oude legendes. Zij wordt afgebeeld met drie borsten om aan haar drie zoons tegelijk te drinken te kunnen geven. Vandaar haar bijnaam Teirbronn of Trimammis, wat resp. in het Bretons en het Latijn betekent 'drie-borsten'. (Ongetwijfeld een symbolische weergave van het feit dat haar drie heilige zoons hun godsdienstige overtuiging van moeder - om zo te zeggen - met de paplepel ingegeven kregen. In de mythologie van de Keltische cultuur speelt het getal drie een grote rol. Drielingen waren vaak grondleggers van beroemde dynastieën, of drie verschillende aspecten van één en dezelfde werkelijkheid (vgl. het nationale wapen van Ierland, het klavertje-drie. Later werd dit door de christenen in verband gebracht met hun Drie-ene God).

Zij wordt ook wel vereenzelvigd met de geheimzinnige heilige White of Candida waarvan de stoffelijke resten sinds onheuglijke tijden vereert te Whitchurch, Dorset, Engeland. Niemand kent de herkomst van deze heilige.

In Bretagne wordt zij vereerd als de beschermheilige van kinderen en jonge moeders; zij roepen haar aan om voldoende melk te hebben voor hun baby. Daarnaast roept men haar hulp in voor de genezing van witte gezwellen en van eczeem bij kinderen, in Bretagne genoemd de Sint-Gwen-ziekte; dit alles vanwege de witte kleur. Men zette het gebed kracht bij door een stuk stof in haar bron te dopen en op de kleine zieke te leggen.

*

In het Spaanse taalgebied wordt ook wel als naamdag gegeven: **5 augustus**, feestdag van **Maria ter Sneeuw**, Rome, Italië. Op deze dag wordt het feest gevierd van de kerkwijding van de Santa Maria Maggiore te Rome in 432. Er was geen overeenstemming over de plaats waar de kerk moest komen te staan. Toen sneeuwde het midden in de zomer: waar de sneeuw lag, op de Esquilijnse heuvel, moest de Mariakerk verrijzen. Ze staat er tot op de dag van vandaag!